

+

Dierbare Vader Abt, dierbare Broeders, beste Christengelovigen,

Tijdens de pauselijke audiëntie van 15 november 1972, stelde paus Paulus VI de volgende vraag: *“Wat is de **grootste nood** van de Kerk in onze huidige tijd?”* Wat zou Uw antwoord zijn op deze vraag? Misschien wel de evangelisatie, of de catechese, de liturgie, het gebed, de naastenliefde, allemaal heel belangrijke en wezenlijke dingen. Maar het antwoord van Paulus VI is verrassend: *“Doe Ons antwoord niet af als simplistisch of bijgelovig”,* zo zegt hij letterlijk, *“één van de grootste noden van de Kerk vandaag is: zichzelf te verdedigen tegen het kwaad dat we de **Duivel** noemen.”* En de paus wist waarover hij sprak. Enkele maanden ervoor nog had hij de historische woorden uitgesproken: *“Doorheen een of andere spleet heeft de rook van Satan zich onder het Godsvolk verspreid”.*

Helaas blijven deze woorden, 50 jaar later, meer dan ooit actueel. Overal kunnen we immers de perverse **vruchten** van het werk van Satan ontwaren: geloofsafval, hoogmoed, leugen, onkuisheid, hebzucht, machtshonger en ga zo maar door.

Laat het duidelijk zijn: het mysterie van het kwaad dat we de Duivel noemen, *“in de wereld werkzaam uit haat jegens God en Zijn Rijk”* (CKK 395), mag ons nooit doen twijfelen aan de **ultieme triomf** van Christus doorheen Zijn Kruisdood en Verrijzenis, en mag ons leven nooit beroven van het bovennatuurlijke optimisme en de vreugde die voortkomen uit ons geloof en de hoop op het Eeuwig Leven. Maar het is een mysterie waarvan we ook de **ernst** onder ogen moeten zien. Een mysterie met verre gaande en dramatische gevolgen voor ons eigen leven, voor het leven van de Kerk en van de gehele mensheid. Niemand kan zich op afstand houden, niemand kan neutraal zijn: het is *“ofwel God, ofwel Mammon”* (cf Luk 16,9-15), ofwel de enge weg naar de hemel, ofwel de brede naar de hel (Mat 7, 13-14). De duivel en de andere gevallen engelen zijn misschien onzichtbaar, maar even echt als U en ik. Twijfelen aan het bestaan van de Duivel betekent twijfelen aan het ononderbroken geloof van de Kerk, betekent twijfelen aan de waarheid van de Heilige Schrift, waar het bestaan en de nefaste invloed van de duivel van de eerste tot de laatste pagina wordt beschreven, en meer nog: het betekent twijfelen aan de opdracht van Jezus Christus, die zoals Johannes het schrijft, *“gekomen is om het werk van de duivel ongedaan te maken”* (1Joh 3,8).

Dierbare Broeders en Zusters, elk jaar opnieuw trekt de Kerk zich tijdens de **40-daagse vasten** samen met Jezus terug in de **woestijn**.

De dode woestijn is wat er overblijft van het paradijs na de zondeval van **Adam**, op ingeven van de Slang, de “aartsleugenaar” (Joh 8,44), zoals Jezus hem noemt. De woestijn is ook de plaats waar het **uitverkoren volk** toegaf aan zijn bekoringen.

En daarom trekt ook **Jezus** zich terug in de woestijn, om als Nieuwe Adam trouw te blijven, daar waar de eerste Adam is bezweken en om, als Dienaar Gods, op volmaakte wijze de roeping van Israël te vervullen.

En in navolging van Christus wordt **elkeen van ons** geroepen om samen met hem de strijd aan te

binden met de *machten van de duisternis* (cf. Ef 6,12). In de Apocalyps beschrijft Johannes hoe “*de grote draak, de slang van de oertijd*”, overwonnen wordt door de Vrouw en haar Zoon, en zich daarom wegtrekt “*om te strijden tegen haar andere kinderen, tegen hen die Gods geboden onderhouden en getuigen zijn van Christus*” (Op. 12, 7-8).

Ja, omdat de Duivel weet dat zijn strijd tegen God verloren is, keert hij zich tegen de mens, geschapen naar het beeld en de gelijkenis met God. Volgens de Kerkvaders is de reden van de val van Satan, de schitterendste van alle engelen, precies dat God mens wilde worden. Een vernedering die hij niet kon aanvaarden. Daarom ook haat Satan de mens: daarom voert hij een onverbiddelijke strijd tegen het ongeboren leven, tegen de zuiverheid van kinderen, tegen de heiligheid en onverbrekelijkheid van het huwelijk tussen man en vrouw, een strijd tegen vader- en moederschap, een strijd tegen kuisheid, armoede, nederigheid, tegen waarheid, goedheid en schoonheid. Kortom tegen alles wat hem herinnert aan de onbevleete Vrouw en het Kind van Bethlehem.

Maar hoe kunnen wij ons **verdedigen** tegen de listen van de duivel? Eerst en vooral, door het gevaar **niet op te zoeken** en hem zo ver mogelijk van ons weg te houden. Het lijkt evident, maar het is helaas noodzakelijk om dat vandaag te herhalen. Want hoeveel mensen zijn er niet die problemen krijgen omdat ze onvoorzichtig zijn geweest. Alstublieft, houdt u dus verre van alle waarzeggerij, van het oproepen van geesten, van horoscopen, astrologie, helderziendheid, mediums of andere occulte praktijken (Cf CKK 2115) en laat u ook niet in met alles soorten van niet-christelijke meditatie. Deze praktijken richten soms echte ravages aan in het leven van mensen.

Laten we van deze vastenperiode ook gebruik maken om ons leven te beteren en alle **zonden** en gelegenheden tot zonde te **mijden**. Want elke zonde betekent de deur van onze ziel op een kier zetten voor de duivel.

De verleidingen van Satan, zoals de Heilige Schrift en ook de Heilige Regel ons aanmanen, moeten we tegen de rots die Christus is verpletteren. Want op onze eigen krachten zijn we machteloos tegen de listen van de duivel. Naar de aanbeveling van Sint-Paulus, moeten we “**Gods wapenrusting**” aantrekken: waaronder eerst en vooral “*het schild van ons geloof*” (Ef 6, 10-17): “*Sobrii estote et vigilate*”: “*weest nuchter en waakzaam; weerstaat de duivel sterk door uw geloof*” (1P5,8-9). God heeft ons ontzettend krachtige wapens gegeven: de Heilige Mis, de communie, de biecht, de Aanbidding, de rozenkrans, of het gebed tot de Heilige Aartsengel Michaël; de sacramentalia ook zoals het wijwater, het scapulier of de medaille van Sint-Benedictus, om er maar enkele te noemen.

Dierbare Broeders en Zusters, we hoeven ons nergens bang voor te maken, zolang we bij Christus en Maria onze toevlucht nemen. Zij hebben voor ons de overwinning reeds behaald. Dus: Sursum Corda! Laten we met Gods hulp *de goede strijd strijden* in afwachting van de *kroon der rechtvaardigheid*, die Hij geven zal aan allen die hem hebben liefgehad (cf. 2Tim 4,7-8). Amen.